

הקדמת

הרב הגאון אמיתי. מופת הרור. נ"י ע"ה פ"ה. כקש"ת מפורסם לשם ולחלה מוהר"ר חיים זצוק"ל. אשר יצק מים ע"י אליהו רבינו הגדול והקדוש המחבר נ"ע:

ברוך שומר הבעתו לישראל. ית"ש. שהוצאתו מפיו יחנך כי לא חשכת פורת אמת מפי זרע אמת. והבעתו ית"ש היא עשמה לנו ולאבותינו. מיום גלות ישראל מפל אדמתם אדמת הקדש. שכיון בגלו ישראל מלכה ושניה בגוים אין חורה. ובחמדי ה' כי לא חמו. ועדיין לא זזה אהבתו מאתנו. היות לנו ברכה ע"י פרידים אשר ה' קורא בדורות דור דור והגמיו. אשר מפייה לנו חיים. ומימיה לנו שמים. הדרור אחס ראו. כי גם בדור האחרון הזה. אשר הלכות חכמות והפנקות מתמעטות. ועם ה' אלה נחונים בטהר המדרגה. הרחמן ית"ש ירחם. ודין גרמא למדת המתקנה. אשר בכל הגולה שורים ולא מיין. ומעטם הזה פטרנו ר"ח מדין הפלה. אשר חיובת מלד הדין אינה כ"א כוונת פי' הדברים שמוציא מפיו אם בשנאים אם בבקשות. ככדי שתהונון דעהו עליו. ואף כי שמעתיא דנביא לילוחא להעמיק ולכיון בכבדא דקה מן הדקה גם בגופי הלכות. ומה נאמר ונדבר בפנימיות נשמת החוה"ק אשר כל התנאים והמוראים וכל המקובלים הגאונים אינם מוקרים אלא ראשי פרקים. לחכם ומבין מדעהו. החכמה מאין חמלא לשכרין ולא מיין. מבוהלים ומבולבלים. ורק כעורים נגשש בדבריהם הק' אשר הם סתומים וחמומים באלף עזקאין. בחמלת ה' עלינו להקים את דברו הטוב כי לא השכח וגו'. שלח לנו פיר וקדיש תשמיה. איש אשר רוח אלהים בו. רבינו הגדול הגאון אור העולם אשר קדושת תורתו ולדקתו הכניזו עליו מסוף העולם עד קופו. מרנא ורננא בווהרר"א חסידא קדישא מוויילנא ל"ע. אשר כל רז לא אינס ליה. והאיר עינינו פ"פ חבוריו הקדושים בגלות ובנסחרות. העלומות חכמה יוציא לאור. דמסתמן מגלגל לנא. גם נכפר הקדוש והגורא שמו אשר יקראו לו רבותינו התנאים הראשונים חכמי הזוה"ק ספרא דצניעותא. אשר נמחבר מקדם קדמחא תקדושי ה' בדורות ראשונים הראשונים. אשר חכמי הזוה"ק מלקטין מדבריו הק' חיות ספורות רזין דרזין. ואף שזכינו לשיחחו המסודר לפנינו בזוה"ק בשלימותו. אמנם עדן לא זכינו לאורו. וכמעט שגננו אורו ששימש בימי הראשונים קדישי עליוטין מארי דחוכמתא המשכילים בזוהר הק' אשר היו לופים ומביטים בו בעינא טנא עינא פקוחא דלית עלה כקוחא. וזה ימים רבים לישראל ספר הק' הלז חורה חתומה ניחה. וגם שגיאות מי ביין מנסחרות אשר נפל בדפוס נכפר החתום כמוהו אשר דרכו נסתרה. אם כי בין חכמי הרב הקדוש והגורא רבינו האר"י ז"ל נמלא עליו דרושים. אינם אלא דרושים כפי חכמתו הגדולה והטוראה. וגם כי לא זכינו לדבריו הק' על כולו רק על זעיר שם על ריש פ"ק וריש פרקא תנינא. אבל לביאור דברי הקפ"ר הק' הלז על הסדר ומרנא עד סופו עדן לא זכינו:

הן טחה. מה נכבד היום אשר זכינו לרוב טוב האופן. ביאור נפלא פלאי פלאות נוראות על האי ספרא קדישא ע"י האי חסידא קדישא רבינו הגדול מוהרר"א ל"ע. אשר הפתיק הרחוב לבחרו באר היטב. ולסדרו סדור נפלא. ולהגיה אורות מאופל השבועים. יבולו הדקיקים וירננו כל ישרי לב. ויספו פעום צה' שמתה אשר קרבת אלהים יחפזון להביט באור לא מלוחלח. כי בזיארנו נראה אור. אשר עין צפין יראו והמשכילים יבינו שע"פ ביאורו זה. כל דברי הק' הלז דרבו והלכו בקדש הולך ואור כסדר תמש כל סדרי המרכבה ושיפור קומה וההשתלשלות כולו המסודרים לנו ע"פ זוה"ק וכחבי האר"י ז"ל. והיכלי הסמורות ומדורין וקשרין-דלחון. ומסודרים והולכים על סדרי מעשה בראשית כולו עד פ' נח סידור נפלא עין לא ראתה. הפליא הגדיל לעשות בזיארנו זה. מה נורא מעשהו אין זה כי אם בית אלהים רוח קדשו ית' אשר הופיע ביום תלמודו של רבינו. וזה עשר השמים לכל מעיין אמתי אשר יתבונן להשכיל על דבר קדשו ימלא פתח פהו לרוחה לשני האדרות. וכובי חוכות חכמי האר"י ז"ל אשר כללם יחד רבינו הגדול בקיורו הנפלא של הספד"צ. כאשר יראה הוראה בשום שכל ע"פ ביאורו שכל דבריו הק' של הס"ד אף אם המה מעשים וקלרים נלאים ככבדים קענים נכלל בכ"א ענין גדול ונפלא מאמר שלם ולפעמים גם כמה מאמרים. מהאדרות הק' או מזוה"ק והתקונים ומחכמי האר"י ז"ל. והמה דברי קדש חלויים בשפעה במיבה או שמים ונ' מהס"ד. והכל בראיות ברורות חזקות בנייות לתלפיות מהאדרות ומאמרי זוה"ק והתקונים. והדברים מאירים ושמים. והוא ז"ל בעצמו אמר שהאר"י ז"ל היות לו מקום בזה:

ונחזי אין. כמו בעיני העגלות שבהו"ק. שדורות הראשונים היתה משתמם סדורה להם חת"ק סדרי משנה. וכשנא רבינו הקדוש וראה והבין כי תמוקף הגלות החיל הזה הן גועט אבדנו תורה שנע"פ ח"ו. כי לא עלנו כח לטייל בה ארכות. און וחקר ועשה רב פעלים לתורה שנע"פ באסיפת מחמי דורו להבין ולברר עממם ונימוקס ודקדקו ועמדו על רמיות משתמם של הראשונים. ותיקן וסידר שחא סדרי משנה לשנות דרך קלרה. וברוח ה' אשר דיבר בו כלל בהם כל החת"ק סדריש ששע דורות הראשונים. ליכא מידי מנייהו דלא רמזה במחיתין. וכאשר שוב חזר וראה לשבוק כ"ע מהניחין ואזלו בחר גמרא. דרש להו ולעולם הוי רץ למשנה כו'. ואף האמוראים כל פרי עסק לימודם היתה המשנה שחאה סדורה ושגורה צפיה. וע"י רומיא דמחיתין ובנייתות אהדי החבונט להוקיף לקח בפלפול ובסברא ושחמו עד אשר דק לתלם ליישנם ולבררם. וגם כל המימרות שהוקיפו מקורם ברוך רמזו במחיתין. אשר החבונט בה ביה והיתה אור לנתיבם. ואמריהם בעלי אסופות רבותיט הגדולים. אחר חתימת התלמוד אשר נסתם כל חזון ונגנו האור בעדט להבין ולהורות מדעמנו. ועיניהם ראו שמכובד בגלות אשר לא הונח לנו. נחמענו הישיבות ומעטים בני עלייה השטים בים התלמודים. למלא בו אמת כל המעשה אשר ישון. לזאת השעורכו לחבר חיבורים תהלכות מרובות. להורות לאחבי' את הדרך ילכו בה ואת המשנה אשר ישון. וכן כל דור ומחמיו מהם יראו וכן ישו חנכו חיבורים. עד ערוך השולחן כל פרמי ודקדוקי הדינים לאכול לשבעה. אמנם כל דברי קדשם המה הסולה נקיה אשר חפרוה כרוה מפייות נובעים מתקורם בשני התלמודים בבלי וירושלמי. ומקור המקורות כולו רמיתין במחיתין הק'. ודעת לנבון נקל הדרך הישרה לדיקים ילכו גם. שמי אשר חגנו ה' וחלק לו בנינה. פיקר נוראמו לרין ללות מעמקי ים התלמודים. ולימוד הפוסקים והש"ס הוא רק למזכרה להם הדינים לכוללם במקורם בים התלמודים והמבינים בעם. אשר חננס הוא ית"ש בנינה יתירה. במחילה יעלו לכלול גם כל דברי האמוראים וכל החוספתות והבנייתות במקור מקורם ליהיו רמיתין להו כולו במחיתין:

כן דון מינה נמי ככל החיון הזה במלך הנסחרות פנימיות נשמת החוה"ק. אשר גם היא חורה שנע"פ נקראת כי מקורת היא בידיט פא"פ עד למשה מקיני. כי רבותינו ראשוני הראשונים מארי דרזין די רוח אלהין קדישין טוב צה. וכל השערים לא נגעלו בפניהם. ראו לחבר חיבור קדש קדשים בקיור נפלא נפלאות מחורחו ית"ש. בעממם ונימוקס שמש לשעת לתלמודים דרך קלרה. או לכל יהרסו אל ה' לראות אנשים בלתי ראויים ומוכנים לקבל האור השליון נורא. ועם כללו וגנאו כל המאורות בעניינים

הקדמה

העליונים המון נסתרות סדרי מעשה בראשית ומעשה מרכבה והיכלין דקדושה. ומדורין וקשרין והיכלין דק"א בחלוקה ומינותם. כאשר קבלום ולרבותיהם פא"פ שהיתה משנתם קדושה להם ומכורת בידם מאבותיהם הק' עד למשה מקיני. ובגזום להחללות ללדיקים שבכל דור שיזכו ליהנות מאורם. וליושבים לפני ה' יהיה סמרה קדש לה' לאכול לשבעה ולמכסה עמיק דברים שביקשה פ"י להותיר לדורות הבאים. ופי' ה' יקבנו ברוח קדשו ית' אשר הופיע עליהם לקרותו בשם **הפרא דצניעותא*** להיוחו אמון מולנס ומופלא ומכובה. אינו מהגלה אלא לנטפין. וע"ש הכתוב ואת זנופים חכמה. והספר החמוס הזה הוא כענין המעשה מגלות החורב"ק. וכל הדורות הראשונים קדושי עליון היו משתמשים לאורו ומכרום פא"פ **בכתר ובהשאי** לתלמידיהם הקדושים הראויים להיות דעאלו ונפקו כל הגניזין וסחרין עלהין קדישין הנכללים בו. עד עת בא דברו ית'. הקים לנו רועה נאמן לראות ביעקב עמו ובישראל נחלחו. אמנא הקדוש האלהי רשב"י ע"ה. דהוה שכייה גביה רע"מ וחליוה וכל בני מחיצתן עלהין ונפשות הלדיקים הראשונים. חבורה קדושה. לו לבדו ניתנה רשות והורמנה משמיא. והוה החל לגלות נוראות נפלאות סדרי מע"ב ומעשה מרכבה הנכללים ונעלמים **בספד"צ**. והרבה להוסיף לקח ולפלפל ולזכר עניניו הק' לחמיו דורו. ומן השמים הסקימו עליו לחבר ק' הזהב אשר כל דבריו הק' גנים על האי ספרא דלניעותא. כאשר עיניך יראו בשני האדרות ק' וכמה מקומות צובה שאומר חנה בל"ס ומציא ומלקט ממנו רק ראשי אמריו הק' המעטות וקלרות. ועליהם בונה בשמים עליומיו ריזין דרזין נוראים. גבוהים ונמים. ודאי ליתכא מידי צובה ומקונים דלא רמיזא בכללות נפלא בתקורו במחנימין בספד"צ. והאדרות הק' וזוה"ק וההקוים המה כענין התלמוד בבלי וירושלמי בגלות חוה"ק. אמנם מרוב פלסולי הגלות אשר הורקנו מכלי אל כלי נעים וגדים ומשולפלים. ה' ירחם. נגזו אורו הגדול מאתנו. וזוה"ק עילאה פרח מיין. ולא עלרנו כח להבין ולהשכיל בשמקי סדרי מע"ב ומע"מ. עד כי רחמי ה' לנו. שלח אור וקדוש משמיא. חד מן קאמיא. מן רבינו הקדוש האלקי נורא האריז"ל. אשר הפתיק הרחיב הדבור פפרטי סדרי מע"ב ומ"מ. והפרלופים פפרטיהם ודקדוקיהם. אשר כל המקובלים הראשונים לא דברו בענין הפרלופים אלא ברמז דק מאד. הפליא הגדיל לעשות. ופרך השלמן. חבו ממהקים לכל אשר לו חיך אוכל יטעם. וכל סדרי דבריו הק' ודרושו הגפלאים נמשכים וטבעים מתקורם צוה"ק והאדרות והתקונים. ומקור המקורות כל כחני קדשו וגם האדרות וזוה"ק והתקונים הכל אל מקום א' הולכים ונמשכים כלהו רמיזי במחנימין האי ספרא קדישא **הפרא דצניעותא**. וזה כל פרי עיקר העסק בנסתרות פנימיות החוה"ק אשר לדיקים ולכו צם ביושר דרכם. להתבונן בכל דברי קדשם של הראשונים וכחני האריז"ל לכללם במקורם ברוך צוה"ק והאדרות והתקונים. ואח"כ הלך ילך הילך ואור ובה אל הקדש פנימה לכוללם ולזכרם כולם יחד במקור המקורות במחנימין בספד"צ מנוראים. אמנם לא רבים יחמנו להתבונן על מקורי הדברים גם בגלות מוחמנו הק'. להיות מורים מתקור ים התלמודים בבלי וירושלמי. ע"פ השיטות האקיות וברורות. ומה גם לכלול כל דברי האמוראים פפרטיהם ודקדוקיהם במחנימין. ואף כי בנסתרות פנימות חוה"ק. בעו"ה נקמם דבר כל חזון מלחמות בנושם העליון להתבונן בדברי קדשם של הראשונים וכחני האריז"ל להיות עולים במקורי הדברים בהאדרות וזוה"ק ותקונים. אשר גם מתלמידיו הק' של האריז"ל לא עמדו על פנימיות עומק כוונת קדוש העליון האריז"ל רק רח"ו לבד כאשר העיד האריז"ל בעלמו. ואף כי מי זה אשר יערב לבו לגשת אל הקדש פנימה. לפניו ולפניו. לכוללם יחד מזכרם ומקודרם במקור המקורות במחנימין בספד"צ. כי יומין זעירין. ומהלדי חקלא זעירין. ואין אחנו יודע עד מה. עד אשר הוא ית"ש למען לדקו להגדיל מוחמו ית"ש ולהאדירה. ולהרחימו נפלאות מוחמו ית"ש. הפליא הגדיל חסדו עמנו. וארו עם עניי שמיא כבר הגש אחא. ולי' יבן יקר. אחד היה האדם הגדול. אשר כמיה לא נתימה מכמה וכמה דורות שלפניו. לו נחן ה' לב לדעת ועינים לראות. ונהיין הוה ליה שבילי וארמי דחכמתא בגלות ובנסתרות. בינה יחירה נודעת לו. הוא ניהו האי גאון עולם חסידא קדישא רבינו הגדול והקדוש כ"ע. אשר זה היה דרכו בקדש מעודו. להשכיל ולהתבונן ולהתייגע יגיעות גדולות ונוראות אין להעריך. וכל פה ילחה לקפר. ובדביקות עמוס נפלא מאד. ובקדושה ימירה. ובעטרה נפלאה. עד אשר זכה לבא עד קלה מנוחתם להיות עולים כלם ברוכים לאמיתתם במקורם ומקור המקורות כלם. הוא אשר בחבורו הק' פנה וכבש והאיר לפנינו את הדרך דרך הקדש חזר לא עבר בה חיש מכמה דורות שלפניו. דרך קלולה וברורה בגלות ובנסתרות. במסילה נעלה מעלה מעלה עד מקורי אשר הראה בשני התלמודים בבלי וירושלמי. וממן ונבר וסילת קלת נקיה מנופה כל השיטות של הראשונים ז"ל. ויחר על כן פפי' של המשנה גם כלל כל דברי האמוראים שבשני התלמודים וכל המוספתות והברייתות במשנתו רמזים נהיין ובריין. כן עוד הפליא נוראות. והראנו את אשו הגדולה והנוראה צביאורו זה על הספד"צ. אשר כל סדרי מע"ב ומ"מ המקודרים צוה"ק ואדרות והתקונים וכחני האריז"ל. כלליהם ופפרטיהם. הראה דרכם בקדש קדשים. נכללים ומקודרים כסדרן וכהלכתן במקור המקורות בהאי ספרא קדישא **הפרא דצניעותא**. על סדר דבריו הק' ברוכים ומחוררים יחד מאירים ומשלימים דבריהם. וכוונתו ומעשיו רלוים להעמידו בקרן אורה זו חורה חורח אחת לאמיתו. אשר לאורו נקש ונלך הלך ונקוש להתבונן בינה במקור המקורות כל סדרי מע"ב ומע"מ דרך קלרה לכל משיין אמיתי איש תבוטה. ומה' היחה נגיבה הראנו לדעת אשר גם בהיותנו בדרך אויבינו כהיום הזה בנסתרות המדרגה האחרונה שבאמנות. ה' ירחם. עכ"ז ה' אור לנו. להחיותנו במללי אורות נובלות החכמה העליונה. להשיבם נפשנו בלחמח אור העליון. כי לא יטוש הוא ית"ש את עמו בעבור שמו הגדול: **וחד' דבני בגלות ונפלאות קדושת מוחמו של רבינו הגדול כ"ע**. זכור אזכרנו אשר חשום פלי נפשי ויקד יקוד בלבי כאש נופרת. אשר לקחה אזני דנת רבים בורים רקים בפלכים הרחוקים. אשר לא ראו אור מוחמו וקדושתו מימיהם. אנשי בלי פול צפה ולשון מדברת גדולות להמיל מוס בקדשי שמים. זנובי מות להבאים ולהביע שמן רקח משחת קדש רבינו הגדול כ"ע. באמנם שהרב הקדוש די רוח אלהין קדישין ב'י' האריז"ל לא היה נחשב בעיניו ח"ו. זאת ועוד אחרת. מהם אשר מפתיקים יותר לדבר סקה לומר שגם זוה"ק לא הוכשר בעיניו ח"ו לקבוע בו עסק לימודו מימיו. מאלמנה שפתי שקר הדוברות פחק על לדיק יסוד עולם. יתפרכו. יתחרשו. ישתחקין. לא מהא כזאת בישראל. כי הלא פיניהם יראו ויבחנו צביאורו הלז שכולו בני על יקודות טראים. כראי מולקים. מהאדרות וזוה"ק ור"מ ותקונים. וכן בחבורו בגלות. עד כי גם צביאורו על הש"ע

הפרא דצניעותא
הפרא דצניעותא
הפרא דצניעותא

האורי הק'
הפרא דצניעותא

הפרא דצניעותא

* א"ה. ז"ל כהנס הרמח"ל צביאורו כ"י על האיר על מש"ש חלחא בצ"מ כו'. והענין כי כל ה"ס אשר נעשו ע"י רשב"י ז"ל הנה הם תיקונים גדולים נכונים עפ"י המאורות הגדולים העליונים וסדר הארוחים. והנה יש הוזהר והוא כו' ויש הרע"מ כו' ויש התיקונים. אך ספד"צ הוא כסוד כללות התורה ניסוד אימא כו' וכן הספר הזה כולל שרשי החכמה בכללות וקיצור והוא חמשה ספרין נגד המשה חומשי חורה. אך הסודות הנכללים שם הם היו מסוכרים בין רשב"י וחניניו והיו קרין להם צניעותא דספרא הייס מה שבנו כס' הסודות המוגנים שם. וע"כ לא אמר ספרא דצניעותא כי לא בזכיר עמם לשון הספר אלא מה שהיו שמוי ביניהם כפי' הספר הקדוש וזהו נקרא לניעותא דספרא. ש"ל:

הקדמה

בז' הלקי ש"פ א"ח יו"ד עשה קמוכות להלכות מנוכות בדברי הפוסקים ז"ל מהזוה"ק. ואם כי בקרא לא קאי ודבריהם בעלים ומבוססים. אמנם עלי לבי דוי. ואוי לאזני שקך שמו. לזאת ראיתי חובה לעלמי שבגני יצאל להודיע נאמנה: גודל ועולם בקיאותו הנוראה בזוה"ק ור"מ ומקוים במקום נורא היה עד להפליא. כי היו בלם נכונים יחדיו על שפתיו. פרוכים בכל ושמוים בלבנו. ובעקף דבריהם הק' בשלבהם אהבה ויראת הרוממות וקדושה וטהרה ודביקות נפלא. אין לשער. שמעתי מפיו הק'. שהיה הוצר הרפיה מהימנה פעמים רבות אין חכמה. בקידה נפלאה מאד. עד שראה עצמו נקי בו בקיאות נפלא לכפור אומותיו ממש. אז פנה עלמו ללימודים אחרים בגלות ובשחרים. וחלם לו שהרעיה היה נבוחו ונקמלק. והפלגה שקדומו על דבריהם הק' לעשותם ולקיימם בזריות נפלאה וקדושה ימיה כל החומרות ומילי דמקדומו הגו' בדבריהם הק' בכל פרטיהם ודקדוקיהם וכוונותיהם. אין להכריך:

אם כי
אם כי
אם כי

גם על דברת מן רבינו הקדוש איש האלקים נורא האר"ז. עינו לאו יקר הפארה קדושה האר"ז. ציני רבינו הגדול יצ. כי מדי דברי עמו אודותיו איכתפ כולא גופיה ואמר מה באמר ודבר מקדוש ה' איש אלהים קדוש ונורא כמורו. ונגלו לו העלמות חממה. ומעתה אשר זכה לגיבורי אלהיו ז"ל פעמים. הוגדל הצנח למעלה למעלה להפליא. גם על כהני הקדש שלו. התנגן רבינו הרבה עליהם שהיו עולים במקורי הדברים בזוה"ק ומקוים. והוליש מאופל שינופי ההעקות. וגם ההקפות אשר רבו בהם תהלמידים האחרים בלא ילאו מתהי רח"ו ז"ל שלא עמדו כבוד קדוש ה' על אמתית עתקות כוונתו במקורי הדברים. ורח"ו ז"ל לבד שהיה מבין עמקות פנימות הדברים היה מקום כבודם כאשר העיד האר"ז. בעלמו. ואמר לי אשר גם מחמת האקפות שחוספו על כחני האר"ז. שאינם מרח"ו ז"ל. אין להמוך עליהם לכנין דינא. אמנם גדלה יקר ערכם הק' של כהני הק' הגיל להשייגע עליהם הרבה שהיו עולים במקורם. והנס שהמעיינים ילאו נבואתו זה כמה גרגרים שפרש בדרך אחר קצת. המעיין האמיתי איש חבונות יוכל ליישב דבריהם דלא פליגי. מר כי אחרי'. ומר כי אחרי'. ואף מי בלא הגיע למדה זו. לעשות פקר דבר בין החכמים. כי מעשים אמה בני עלייה. ואשרי המחכה למיקם אחר רב יגיעו ארשתיהו דרבותיהו רבין קדישין אשר רוח ה' דבר גם. זאת ישיב אל לנו אם כי פליגי חרין מלאכי דבקיטא. אנו אין לנו אלא לבין ראשנו תחת כפות רגליהם ולשהות בלמא את דבריהם הק' כי אלו ואלו דא"ח. ומה יגיעות יגע זה האדם הגדול בעניקים. לא יאומן כי יסופר עד שהוליש כל ענין לאור כבוד לאמיתו מולתיו ומובחיו. אף כי היו ידיו רב לו כרוחם שכלו וטומק בינתו המלה לה דעת חכמה דורות שלפניו. עכ"ז לא היה קמוך לבו העבור בזה עד אשר שקלו במאזני שכלו של הקדש כמה מאות פעמים וביניהם נוראה. ולא חבל ולא שמה כמה ימים וילות. והדד שנתו מעיניו. עד כי חשך משחור הארו. ונחן נפשו עליו. עד אשר האיר ה' עיניו לבא עד קצה הכוכו. וכגע קן עור פניו העבור מחדומה ונהירו לאוריהא: שגורה היה בפיו הק' אשר להבין דברי הזוה"ק והתקוים לאמתיהם: בלתי אפשר בעולם אם לא אחר גודל היגיעה על כל ענין ומאמר כמה שנושים. ופעם א' מדי דברי עמו בענין החפלה. אמר לי פ"א הראוני מן השמים גודל ענין החפלה. כי יגעתי יגיעות רבות על הבנת מאמר א' בזוה"ק בעניינא דר"ח י"ב שבועים. ולא פלה בידי לפרשו לאמתיו. והנה ביום ר"ח א' בעמדי להפלה חפלה העמידה דשחרית. כנגפ א' נפל במחשבתי באותו המאמר לפרשו על שבעה אופנים. ומה היה לי לעשות. ואמרתיו לו אפשר לשהות חכמי דק לקדרם במחשבה וכי גם זה חשיב הפסק. אמר באמת כן עשיתי שהיתי כמו רבע מיטע וקדוהים במחשבתי. ושוב חזרתי היבק לנחור חפלתי. ואחר גומתי חפלתי החבונתי על המראה לחזור עליהם. והנה מאומה אין בידי כי תבא מתי לנחור (*). ואלעשרתי ע"ז הרבה ושהיתי כמו חלי שפה להקים לפני מדעתי ולקרות הלל. וכעמדי להפלה מוכף והנה נפלו עוד הפעם כל השבעה אופנים במחשבתי כנראשונה. שוב לא פניתי מחשבתי מחפלתי כלום. ולא נהתי דעתי עליהם להכיר בהם כלל. וכסיימי חפלתי נתאלו פרוכים ובמורים לפני כל השבעה פירושים לאמתיהם ומחוקים מדגש וטופס:

אם כי
אם כי
אם כי

וביחוד בניכוחיהו הנקיות אשר המליא בזוה"ק ור"מ ומקוים. חקר ויחיר וחליף תכורה לבורה ומדף לדף וגם לכמה דפין. לא יאומן ולא יסוכר יגיעותיו הרבה ועלמותו שהיה לו. והיה שקול וסופר אומותיהם. עד דאנהירו ליה עיינין משמיא לאוקותי נירכא חדשה. יפה ברה איומה. עלי קו האמת נקלה. על תקומה יבא בגלום: עכ"ז שכן לא ההבך בלבנו להחלימו לאמת כבוד. עד אשר הזר ויגע יגיעה נוראה בפשטו ומשמוש וחפוש מחפוש רב מאד בכל הזוה"ק ור"מ ומקוים אם הוא מאיכה פינים שיחייבו על ידה עוד מקומות רבות בזוה"ק ור"מ ומקוים. וכאשר כן נמלא. אז הבין כי חכמת אלקים בקרבו לעשות משפטי ה' אמת כאשר לדקו יחדיו יהיו חמים מאיכים ומשלימים דבריהם. ואמנה בימין לדקו וקרבה בזרוע כזו לקובעה במהימנה דיליה. ושמשתי מפורש יולא מפיו הק' שלא מלאו לבו הסבור לשגה ולקבוע נירכא חדשה נכסמות. עד אשר האירו אל עבר פניו הסבור הרבה מקומות. ולפעמים עד מאה ומששים מקומות יבאו גלום יטומו מנוחם אמת לאמתה של תורה ע"י נירכחו הסבורה מהקושות הגופלים שם: וגם' יצירה היחה משנתו סדורה לו מימי ילדותו בניכסה כבודה ועמקות נורא כי העמתי לפניו עשרה שיחות נקוטות מוחלפות בס". ואמר לי נירכחו הגבורה כניכסת האר"ז. רק דבר א' הוסיף מה שמשבש גי' האר"ז בדפוס. אמרתיו לו מעתה הלא חינו דבר גדול ופלא כ"כ לנכור גולם. השיב כי באמת פ"א התחלתי לנכור גולם. ובעודי באמלט עשייתו חלף ועבר חמונה א' על ראשי והפסקתי מלעשותו עוד. כי אמרתיו מסתמא מן השמים מעוני לפי רעות שני אז. ושאלתי בן כמה היה אז והשיב שהיה קודם י"ג שנה:

אם כי
אם כי
אם כי

ותקטן עוד זאת בעיניו. עוד הפליא הגדול חושיה. עוד אשר יגע ומלא דליכא מידי בדברי הזוה"ק ומקוים ור"מ דלא הוה רמזי ליה באורייתא דכחב חלי תלין רזין דרזין של כל קין וקין:
והעולה על כולם. הן הן בבורותיו ונוראותיו. כי לא הראה את נפשו עוד רק בעמלו אשר עמל בחכמה ונדעת וכשטרון ואחר רב יגיעותיו וכאשר חקו עליו מן השמים ונתגלו לו מעיינות החכמה דר"ר וקשרין דקשרין זו היה אללו מתה אלקים. וזולת זה נפשו לא ראה גם. אף כי ראו להקור לו מן השמים בלא שום עמל ויגיעה בשר רזין וקשרין עליוני עליוני פ"י תנידיה מארי דרזין ושרי התורה. לא נשא פניו לזה עמו היחה וירחקה. כי שמעתי מפיו הק' שפעמים רבות הכימו לפתחו כמה תנידיה מן השמים בשאלתם ובקשהם שרונים למקור לו רזין דאורייתא בלא שום עמל. ולא העה אצו עליהם כלל. וא' מן התנידיה הפעיר בו מאד. עכ"ז לא הביט אל מלאכו הגדול. וענה ואמר לו איני רוצה שהיה השגתי בחורתי ית"ש פ"י שום אמלעי כלל וכלל. רק עיני נשאות לו ית"ש מה ברונה לגלות לי וליתן חלקי בהורתי ית"ש בעמלי אשר עמלתי בכל כחי. הוא ית"ש יתן לי חכמה מפיו דעת ותבונה שימן לי לב מבין וכליומי יעשו כשתי מעיינות. ואדע כי מלאתי מן בעיניו. ואינו רוצה אלא רימה שחורן פיו. וההשגות ע"י המלאכים התנידיה ושרי התורה אשר לא עמלתי ולא חכמתי אין לי בהם חפץ. ובדידי הוא עונא

(* ומה הבין גודל קדושת עברת מהשנהו נהפלה אשר גם זה היה נהבז אללו למחשבה ורה נהפלה:

הקדמה

סובדא . שגלה רבינו אחי אלל אחי הקטן וגדול ממני בכל מיני דמעבי חסידא קדישא הגאון ביהור"ש זלמן זללה"ה לאמר לו
 גלויי משמו שגא יקבל שום מלאך מניד אשר יבא אליו . כי בזמן לא כביר יבא אליו מלאך מניד . ואמר אף כי מן רבי"ה היה
 לו מניד . היה זה לפני ב' מאות שנה שהיו הדורות כחוקן . והיה שריו על אדמת הקדש . לא כן עתה ברבו המהפלים ונפגע
 במול"ח"א כלל שיהיה כלו קדש קדשים בלי שום עירוב כלל . ונפרט הגילויים אשר בלא חורה . נפשו נחלה בהם . ולא היו
 נחשבים אללו כלל וכלל :

וגדולה מזו הוא היה אומר . כי אף מה שהנבמה משנה הכמות נפלאות ונוראות בשינה פ"י עליית נשמה בשעשוע העליון
 במתיבתין עלאין . אינו נחשב אללו כלל לביקב גדול והעיקר מה שהאדם משיג בזה העולם ע"י עמל ויגיעה כאשר
 הוא בומר בעוב ומפנה עלמנו לד"מ בזה עושה ק"ר ליוצרו ית"ש . וזה כל האדם בעסק תורחו ית"ש . אבל מה שהנבמה משנה
 בשינה שהוא בלא יגיעה ובלא בחירה ורלון הוא רק קיבול שכר לבד שהקב"ה מעבי' בזה העולם משיג עוה"ב . ומשמות דבריו
 הק' היה שהיה לו עליית נשמה מדי לילה בלילה מיום עמדו על דעהו הקדושה . וכן אמר לי חד מחלמידיו ששמע כן מפורט
 יולא מפיו הק' . והתנוגן נפלאות מאחת מהנה . שפעם אחד ביום א"ר ע"ה פסקה הו' יחזי גביה הרי חלמדי מחלמידיו החשובים .
 ומאשר היו יודעים זה דרכו בקדש מעולם הפלגת שמהו וחדות ה' מעוזה אשר יש ושמה ביו"ש כמאז עלינו בחורחו ית"ש
 אשר היה להפליא . ובאשר ראו אז שאין שמהו נמילואו וכובו כלל כהגלגל . שאלו פיו הק' ע"ז ולא רצה להשיב י"הפליאו בו מאד .
 לא יכול להחאפק אמר מוכרתי לגלות לבס מה שאין דרכי מעולם בזה לקיים מ"ש דאנה בלב איש ישארה לאחרים . כי בזה
 הגילה בא אלי אליהו (כמדתה בזכרוננו שאמרנו משמו שהיה אליהו ואפשר חד ממתיבתין עלאין) וגינה לי עניינים ומידושים
 נוראים אין חקר בשם י"ב על פ"י . עלו זה נגב' . ובשמדי בבקר מרוב הפלגה השמחה לא יכולת להחאפק והרהרתי בזה קודם
 צלכת החורה . ונפנשתי שהיבך נחעלמו ממני ואינם . (והוא לפי שיטתו הנקוה בש"פ א"ה שם ההרהור גד"ל נאמר קודם
 ביה"ט) . ונחמורו וברכו לו השי"ת יחזיר לרבינו את אבידורו . ואמר זמן מה שאלו אחד מהם אם כבר הוחזרה לו אבידורו .
 והשיב ב"ה שנחגלו לי בנית . והמה כל"ב מאות וס' אופנים . ובאשר ידעתי מפני מה נחעלמו ממני כן אני יודע מפני מה נחגלו
 לי בנית . ואמר לו שנאופן אחד מהם אני יודע כחות כל הבריות וכל אבר מה עניינו . ועלית על כלנה שהיה אללו כשבע מתק
 בלא היה לריך לשום כוונות וימודים ע"ז כלל . והאמה לי כן הסבבל נומת . אחד שכל אמרי פיו והגיון לבו ומחשבתו יומת
 ולילה המיד לא יחשו ורק אף עסוק בד"מ בגלות והע"ב ומעשה מרכבה . כידוע שמשורו לא הלך ד"א בלא מורה ומפילין .
 והכל בקדושה וטהרה נפלאה . הלא אין מראין לו לאדם אלא מהכרוכי לבו . ומה נורך לכוונת וימודים לזה . ומגלגל בפומיה
 היה שכל ענין השינה לא בראו ית"ש רק לזה החכלית שכל מה שלא תהיה ביכולתו של האדם להשיב בעוד הנשמה מחוכרת בגוף
 גם אחר כל היגיעה והעמל מלד הגוף שהוא מסך מדיל . מגלין לה בשינה שהיא מופשטת אז מן הגוף ומלובשת בלבוש העליון
 חוקא דרנבן :

אבונם מכל פניינו הנוראים ומעשיו הנפלאים . גם מכל אשר מלאחי ראיתי בעיני בנחבי קדשו כ"ס כהוב יושר רזין עלאין
 קדישין מה שגילה לו יעקב אבינו ע"ה ואליהו ז"ל . ושאריו מקומות שכוהב קחם שנחגלה לו . עדיין לא נחברר אללי אם
 היו אלו הגילויים בהקין . ואולי היה בשינה ע"י עליית נשמה במתיבתין עלאין . אבל זה נחאמת אללי שהיה לו ציבור עליית
 נשמה מדי לילה בלילה מיום עמדו על דעתו הקדושה בנ"ל . אמנם מעיני גילויים בהקין לא ידעתי ממנו ציבור . כי היה כחוס
 וסחוס מאד מלגלות . והמעש אשר זכיתי לשיחורו בסיפור ענין נפלא לפרקים רחוקים ע"י סיבוב דברים . רק מעשין א' נפלא
 אשר שמעתי מפיו הק' השמע שהיו לו גילויים גדולים נוראים גם בהקין . נאמן עלי אנה שנשמעתי ממפיו הק' כי היה
 בווינלג איש חולם חלום . הגומות נוראים מבהילים כל שומעיו . כי היה מניד לכל אדם מה שמו ומעשיו בחדרי משכבו . ונפלה
 אימתו על הבריות מאד . והובא לפניו . ואמר לו ר' חרשוני לומר דבר אחד לפניכם . כי זה שבועיים ביום ה' ישנחם בזה
 המקום ומידשתם בפ' האזינו על אומן ואומן הפכוקים וישב אללכם רשב"י מימין והארז"ל משמאל . והיה רבינו מחפלא מאד
 מאין ידע ילוד אשה מזה . ואמר זכרתי ששלחתי אז הקודם גם הנבחי שלי מכיתי . ואמר לו רבינו כ"ע אמח שחדשתי אז
 עניינים נוראים . ומדי דברו זאת לבנו פניו מאד והמשמעות שהיו באמת עניינים נפלאים רזין עליוני עליונים שהיו ראויין
 לדוכטן בפני רשב"י . אח"כ הנין בפני החולם הג"ל הבין והכיר שהוא בעל מרה שחורה ובעל מרה שחורה לפרקים חלומותיו
 טדקות ואמיתים . ועכ"ז וזה להנבחי לדוחפו ולגרשו :

ובאמת כי לא נפלאות בעיני . כל מעשיו וענייניו הנפלאים . וגילוייו הנוראים . לפי אשר נפשי יודעת ועיני ראו שכל הת"ח
 דברים שהחוק"ק נקנית בהם כולם נחקימו ברבינו הגדול והקדוש כ"ע . ועסקו בחורה לשמה בכל כמו . בקדושה גדולה
 שנקדושות וטהרה נפלאה שבטהרות . ולא הניח דבר קטן ודבר גדול . חלמוד בבלי וירושלמי ומכילתא וספרתא וספרי ומוספתות
 וכל המדכשים . והחוק"ק וההקונים מע"ב ומעשה מרכבה . והס"י . וכל דברי קדשם של המקובלים הראשונים וכחבי האריז"ל .
 כל כולם יגע ויגיעות רבות נוראות לא ישוער . לפלג דבריהם . ולהעמיק בהם עמקות נורא . ולהגיה אורות מאופל השיבושים .
 עד אשר האיר נמיבות דבריהם הק' כולם ברורים ומחוררים חורה אמת נפיהו לאמיחה של חורה . וכל משנהו היתה סדורה לו .
 ערכה ושמורה . ובכל כמו פבדה ובמדה . ונחן נפשו מהש על כל דבר ודקדוק מן החורה . ומן לארבע אמותיו לא
 נקחכל מעוורו . וגודל פרישותו מכל ענייני העולם היה להפליא . כד אשר לא שאל מעולם על שלום בניו . ומעורו לא
 כתב להם שום מכתב פ"ש . ולא קרא מכתבם . איש חי באילנה דחיי אחו אשר כמעט לא טעם עפס שינה מיום עמדו
 על דעתו הקדושה . עד אשר ניהנה לו החורה במחנה . ושחי כליותיו נעשו כשתי תשיינות נובעי' מקור חכמה . והיו
 מהנכרים והולכים מיום ליום ומשעה לשעה . ונוסף עליהם שפלות דעתו ונמיכות רוחו וענוותנותו הגוראה בתקום גדולת
 חורחו . ומי בלא ראה קדושת הורחו ועבודתו ונקיית עהרת פרישותו וחסידותו וענוותנותו לא ראה מאורות מימיו . לבי
 יהגה אימה מדי דבני בו בהפלותי על זכרוננו עודנו בחיים מוחו פומד ומשמש לפניו ית"ש כאחד מצבא מרוב במרום .
 שיונו לבנכס והתנונו וראו . מי ראה כאלה כדורות אלו . ומי שמך כזאח נכמה דורות שלפניו . האמלא בזה :

לואת כל נפלאות מעשיו וגילוייו הגדולים לא נפלאו אללי . כי בא נשכרו זו חורה זו שררה . משמיה זכו לי בחלק
 מכל עמלו . הלא מקורח בידיו מהלחך ר"מ עזובה לדברים הרבה . קחם ולא פ"י מה המה אלה הדברים והאל"ל
 שהם הדברים שפרט אח"ז . שהרי אמר אח"ז ולא עוד כו"ו הרי שהם מילתא באפי נפשא . אמנם רמו לדברים נפלאים
 וגילויים פלויים נוראים שאינם דבר החושג לאומתו ולבחרו . ועינינו ראו שכל המעלות נקדש המגויים שם טלם נחקימו
 נרבינו

הבשמה
 ע"ה
 אינו זקן
 ע"ה ע"ה
 ע"ה